

Zarządzanie ryzykiem płynności jest scentralizowane w Pionie Skarbu, natomiast funkcje kontrolne i pomiaru ryzyka płynności są wykonywane niezależnie od źródeł powstawania ryzyka płynności.

Każda ze spółek zależnych jest odpowiedzialna za utrzymywanie płynności. Jednakże dla celów zarządzania płynnością krótko i średnioterminową spółki wykorzystują rachunki bieżące i terminowe (jeśli jest taki wymóg) założone w spółce matce. Oznacza to, iż wszystkie przepływy spółek są scentralizowane w Banku. Średnio- i długoterminowe finansowanie działalności spółek – zwłaszcza leasingowych – podlega ścisłemu nadzorowi spółki matki. BZ WBK S.A. wspiera spółki w wypadku gdy zawierają one długoterminowe transakcje.

W przypadku wystąpienia niespodziewanych trudności płynnościowych – spowodowanych czy to zewnętrznymi czy też wewnętrznymi czynnikami – Bank posiada opracowany i zatwierdzony przez Zarząd scenariuszowy plan działań awaryjnych.

Pochodne transakcje finansowe związane z ryzykami rynkowymi

Grupa zawiera transakcje na pochodne instrumenty finansowe zarówno dla celów handlowych jak i ograniczających / zabezpieczających ryzyka rynkowe.

W głównej mierze transakcje te są związane z ryzykiem stopy procentowej i ryzykiem walutowym, jednakże Bank zawiera także transakcje pochodne w celu finansowania aktywów walutowych, ograniczając ryzyko utraty płynności.

Charakterystyka poszczególnych transakcji przedstawiona jest poniżej:

Transakcje walutowe

Terminowe transakcje walutowe (forward) to umowa kupna lub sprzedaży jednej waluty za drugą w określonej przyszłości i po określonej wcześniej cenie.

Dla tej samej pary walut złożenie bieżącej transakcji kupna/sprzedaży i terminowej transakcji odkupu/odsprzedaży stanowi zawarcie transakcji typu swap.

Grupa zawiera powyższe transakcje z klientami i na rynku międzybankowym. Są one wykorzystywane do celów handlowych lub do zarządzania płynnością.

Walutowe transakcje opcyjne to sprzedaż lub kupno prawa do dokonania w przyszłości wymiany walut po określonym z góry kursie i określonym terminie rozliczenia. Wyróżnia się transakcje typu call i put. Pierwsze dają posiadaczowi prawo do zakupu określonej w umowie wartości danej waluty za określoną wartość innej waluty natomiast drugie dają posiadaczowi prawo do sprzedaży określonej w umowie wartości danej waluty za określoną wartość innej waluty. Należy podkreślić, iż nabywca opcji ma prawo, ale nie obowiązek zawarcia transakcji, natomiast wystawiający opcje jest zobowiązany do zawarcia transakcji w wypadku, gdy nabywca skorzysta z przysługującego mu prawa.

Nabycie wspomnianych powyżej praw kupna/sprzedaży związane jest z opłaceniem premii dla wystawcy opcji.

Bank zawiera transakcje opcyjne z klientami i jednocześnie zamyka je na rynku międzybankowym, tym samym nie ma otwartych pozycji opcyjnych narażonych na ryzyko rynkowe

Transakcje na stopę procentową

Grupa zawiera następujące transakcje na stopy procentowe:

- swapy stopy procentowej (Interest Rate Swap – IRS),
- walutowe swapy na stopę procentową (Cross-currency Interest Rate Swap – CIRS),
- terminowe transakcje na stopę procentową (Forward Rate Agreement – FRA)
- opcje na stopę procentową typu CAP

Transakcje IRS to wymiana przyszłych przepływów odsetkowych opartych o ustalone z góry nominały (najczęściej dokonuje się wymiany płatności odsetkowych opartych o stałą stopę na płatności oparte o stopy referencyjne rynku pieniężnego np. WIBOR). Transakcje te są zawierane na rynku międzybankowym i z klientami Banku. Służą do zabezpieczenia/niwelowania otwartych pozycji stopy procentowej, a także dla celów handlowych.

CIRS to wymiana płatności odsetkowych wyrażonych w dwóch różnych walutach. Transakcje te mogą także skutkować wymianą nominalów. W Banku wykorzystywane są przede wszystkim w celach płynnościowych – zapewniają średnioterminowe finansowanie walutowych aktywów Banku.

Transakcje FRA to umowa na ustaloną z góry stopę procentową, obowiązująca na ustalony okres czasu, rozliczana w przyszłym terminie (generalnie nie mniejszym niż 1 miesiąc) i naliczana od sprecyzowanego w umowie nominalu. Kwota rozliczenia jest określana na podstawie nominalu i różnicy pomiędzy aktualną na dzień rozliczenia stopą rynkową (np. WIBOR) a stopą kontraktu. Kupujący kontrakt FRA zabezpiecza się przed wzrostem stóp w przyszłości, natomiast sprzedający kontrakt FRA ma na celu ochronę przed spadkiem stóp w przyszłości. Instrument ten służy także do spekulacji przy oczekiwaniach zmian stóp procentowych.

W Banku instrument ten jest głównie wykorzystywany w portfelu handlowym.

Transakcja CAP daje prawo nabywcy do otrzymania środków, gdy określona, rynkowa stopa procentowa przewyższa stopę bazową, ustaloną w umowie opcyjnej (różnica między stopami jest odnoszona do nominalu określonego w umowie). Bank zawiera transakcje